

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Problemer vedrørende pengeinstitutters rådgivning i forbindelse med finansielle transaktioner har allerede givet anledning til en lovændring, nemlig forbud mod lånefinansiering af køb af pengeinstituttets egne obligationer. Denne lovændring er næppe tilstrækkelig til at løse alle problemer.

F.eks. er det et voksende problem, at pengeinstut-ter på grund af udviklingen af finansielle supermarkeder ikke altid er neutrale rådgivere, men kan have egen interesse i bestemte løsninger, som ikke nødvendigvis er i forbrugers interesse.

Dertil kommer, at hvis forbrugeren lider tab på grund af fejl fra pengeinstituttets side, kan forbrugeren klage til branchens klagenævn, men der er en stigende tendens til, at pengeinstutterne ikke retter sig efter afgørelser herfra.

Der er derfor brug for en præcisering af forbrugers rettigheder i lighed med den præcisering af forbrugers rettigheder i forbindelse med handel med fast ejendom, der skete med vedtagelsen af lov om omsætning af fast ejendom, L 225, folketingsåret 1992-93, Folketingstidende 1992-93, Folketingets forhandlinger, sp. 6561, 7107, 11655 og 12032, Till. A, sp. 7707, Till. B, sp. 1939 og Till. C, sp. 19051.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I § 1, stk. 5, foreslås indsat en bestemmelse, der definerer lovforslagets forbrugerbegreb. Definitionen er udformet i overensstemmelse med den almindelige civilretlige forbrugeraftaledefinition i forbrugeraftalelovens § 1, stk. 2 og 3, købelovens § 4 a, stk. 1, og kreditaftalelovens § 1, stk. 1 og 3.

Lovforslaget indebærer, at tillige personer, der handler med et pengeinstitut i erhvervsmæssigt øje-

med i visse situationer, kan betragtes som forbrugere efter lovforslagets bestemmelser. Dette gælder f.eks. for mindre erhvervsvirksomheder, hvor der er en sammenblanding af virksomhedens økonomi og indehaverens privatøkonomi.

Til nr. 2

I § 48 a, stk. 1, foreslås det, at pengeinstituttet gøres forpligtet til skriftligt at underrette forbrugeren, hvis pengeinstituttet f.eks. på grund af finansielle forbindelser har en særlig interesse i en givent finansiell transaktion.

I stk. 2 foreslås det, at pengeinstituttet bliver forpligtet til skriftligt at underrette forbrugeren, hvis instituttet fra anden side modtager vederlag for formidling af en ydelse.

Det præciseres i stk. 3, at hvis kunden lider tab på grund af en finansiell transaktion, og hvis pengeinstituttet har en særlig interesse i den pågældende transaktion, påhviler det pengeinstituttet at bevise, at det handlede i forbrugers interesse og ikke på nogen måde tilsidesatte sine pligter.

I stk. 4 præciseres det, at i tilfælde af forkerte beregninger til skade for forbrugeren er pengeinstituttet forpligtet til at yde godtgørelse til forbrugeren. Bestemmelsen er parallel til den tilsvarende bestemmelse i lov om omsætning af fast ejendom.

Til nr. 3

Lovforslaget indebærer, at pengeinstutterne kan straffes, såfremt instituttet ikke overholder de foreslåede bestemmelser i § 48 a om skriftlig meddelelse til forbrugeren om de nævnte forhold. Herudover indeholder bestemmelsen en konsekvensrettelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.